

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Bytové družstvo EVROPSKÁ-7172, IČ: 26137577**, se sídlem Praha 6, Evropská 131, zastoupen JUDr. Ondřejem Tošnerem Ph.D., advokátem v Praze 2, Slavíkova 1568/23 **za účasti:** SLOT Game, a.s., se sídlem Karlovy Vary, Jáchymovská 142, zastoupen JUDr. Petrem Orctem, advokátem v Praze 1, Jungmannova 745/24, proti žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2/2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2011, č. j. S-MHMP 314897/2011/OST/No,

T a k t o:

- I. Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 10. 8. 2011, č. j. S-MHMP 314897/2011/OST/No, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 16.832 Kč, k rukám zástupce žalobce JUDr. Ondřeje Tošnera, advokáta, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se včasným podáním žaloby dne 10. 10. 2011 domáhal zrušení rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 10. 8. 2011, č. j. S-MHMP 314897/2011/OST/No, kterým bylo změněno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6 ze dne 9. 2. 2011, č. j. MCP6 000317/2011, kterým vyhověl žádosti společnosti SLOT Game, a.s., se sídlem Karlovy Vary, Jáchymovská 142, o umístění stavby nazvané „Obchodně-administrativní centrum Vokovice (OAC), Praha

6, Evropská“ na pozemcích č. parc. 302/2, 302/45, 306/8 a 625/3 v k. ú. Veleslavín, a č. parc. 645/5, 645/6 a 1324/4 v k. ú. Vokovice.

Rozhodnutím (územním rozhodnutím) č. j. MCP6 000317/2011 Úřad městské části Praha 6 dne 9. 2. 2011 rozhodl podle § 79 a 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, o umístění stavby nazvané „Obchodně-administrativní centrum Vokovice (OAC), Praha 6, Evropská“ na pozemcích č. parc. 302/2, 302/45, 306/8 a 625/3 v k. ú. Veleslavín, a č. parc. 645/5, 645/6 a 1324/4 v k. ú. Vokovice. Součástí rozhodnutí jsou i podmínky pro umístění stavby, z nichž mj. vyplývá, že stavba bude mít nejvýše 4 podzemní podlaží (PP) a 6 nadzemních podlaží (NP) a bude zastřešena plochou „zelenou“ střechou. Na části střechy bude nezbytné technologické zařízení. Maximální rozměry stavby budou 44,7 x 48,6 m s tím, že část objektu tvaru „U“ bude spojena s úrovní 1. NP se zbývajícím hmotou objektu ve tvaru přibližného kvádru tak, že vytvoří vnitřní terasu se zelení. Výšková úroveň bude na kótě 312,04 m n. m. = 1. NP, výšková úroveň atiky ploché střechy 6. NP bude max. + 22,500 m. Kóta nejvyšší části (technologie) nepřesáhne výšku + 25,200 = 337,24 m n. m.

Územní rozhodnutí napadl společně odvoláním žalobce s Bytovým družstvem Veleslavínská Trojdomí, dále Městská část Praha 6 a Ateliér pro životní prostředí.

Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný správní orgán změnil územní rozhodnutí tak, že z výroku o popisu stavby vypustil text „Světelný pylon (s osvětleným informačním logem vlastníka a uživatele objektu)“ a nahradil je textem, že „Při vjezdu z ulice Evropská nebude umístěn světelný pylon“.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a namítal, že stavba byla umístěna v rozporu s nařízením vlády č. 148/2006 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, a ustanovením § 90 písm. e) stavebního zákona. Dále namítal rozpor s čl. 4 odst. 1 a čl. 13 odst. 3 a čl. 22 odst. 1 vyhlášky hl. m. Prahy č. 26/1999 Sb. HMP, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, a § 20 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území.

Za stěžejní žalobní námitku považoval fakt, že stavba je umístěna na území přírodního parku, aniž byly respektovány podmínky jeho ochrany. Namítal porušení čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 8/1990 Sb. NVP, o zřízení oblastí klidu v hlavním městě Praze a vyhlášení stavební uzávěry pro tyto oblasti, (dále jen „vyhláška o zřízení oblastí klidu“), když v daném případě se zcela nepochybně nejedná o nízkopodlažní zástavbu, ale o objemnou šestipodlažní budovu, navíc nesloužící ani pro bydlení ani pro občanskou vybavenost. Namítal, že stavba byla umístěna v rozporu s ustanovením § 90 písm. b), c), d) stavebního zákona.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 13. 1. 2012 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Osoba zúčastněná ve svém návrhu na zrušení odkladného účinku žaloby ze dne 29. 2. 2012, resp. 12. 7. 2012, uváděla mj., že žaloba má pouze šikanózní charakter, neboť tvrzení v ní uváděná se nezakládají na pravdě a jejím účelem je zjevně zabránit stavbě, a to

bezdůvodně. Stavba byla umístěna v souladu s právními předpisy a její realizací nebudou narušena práva žalobce, ani právními předpisy chráněný veřejný zájem.

Městský soud v Praze nařídil ve věci jednání, které se konalo dne 30. 5. 2013, při němž účastníci řízení setrvali na svých dříve písemně vyjádřených stanoviscích.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto rozsudkem ze dne 30. května 2013, č. j. 8 A 318/2011 - 69, napadené rozhodnutí zrušil

Nicméně Nejvyšší správní soud vyhověl kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení a rozsudkem ze dne 13. února 2014, č. j. 7 As 75/2013 – 53, zrušil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. května 2013, č. j. 8 A 318/2011 - 69, a věc vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud konstatoval, že Městský soud v Praze v odůvodnění napadeného rozsudku uvedl, že stavba je umístěna na území přírodního parku, aniž byly respektovány podmínky jeho ochrany. Magistrát podle městského soudu porušil především ust. § 90 písm. b) stavebního zákona, neboť neposuzoval záměr v souladu s charakterem území a s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území. Došlo také k porušení čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky o zřízení oblastí klidu, podle které výstavba objektů pro bydlení a objektů potřebné občanské vybavenosti je v oblastech klidu, mezi které patří i přírodní park Šárka – Lysolaje, omezena na dostavbu stávajících obcí a realizuje se formou výstavby rodinných domků a nízkopodlažní zástavby odpovídající architektonické kvality. Intenzivní zástavba sídlištního typu je zcela vyloučena. Předmětná stavba však není ani stavba rodinných domků, ani nízkopodlažní zástavba odpovídající architektonické kvality. Má mít 4 podzemní podlaží a 6 nadzemních podlaží s rozměry 44,7 x 48,6 m. Zbývajícími žalobními námitkami se městský soud nezabýval, když shledal nezákonnost napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů.

Podle názoru Městského soudu v Praze se zamýšlená stavba nachází v oblasti klidu Šárka – Lysolaje ve smyslu vyhlášky o zřízení oblastí klidu. Přitom Magistrát hl. m. Prahy se ve svém rozhodnutí touto otázkou výslovně nezabýval, nicméně je zřejmé, že byl přesvědčen, že se stavba v přírodním parku nachází, protože při vypořádání námitek účastníka řízení konstatoval, že výstavbu v oblastech klidu zřízených vyhláškou o zřízení oblastí klidu lze provádět v místech k tomu určených územně plánovací dokumentací - a soulad záměru s územním plánem podle žalovaného prvostupňový správní orgán ve svém rozhodnutí odůvodnil. Prvostupňový správní orgán však uvedl pouze to, že „stavba se umísťuje na okraji přírodního parku Šárka - Lysolaje, není však s jeho ochranou v kolizi.“ Je zřejmé, že pokud Městský soud v Praze tyto závěry přezkoumával, pak vycházel toliko z rozhodnutí správních orgánů, tvrzení účastníka řízení a podkladů, které se nacházejí ve spisovém materiálu. Tomu odpovídá i záznam z jednání Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2013, podle kterého byl právní zástupce účastníka řízení soudem tázán, který z pozemků, na kterých má být umístěna

zamýšlená stavba, se nachází na území přírodního parku. Odpověděl, že má pocit, že všechny, ale bez mapových podkladů to nemůže tvrdit jistě. Následně svoje tvrzení konkretizoval, že má za to, že stavba se na území přírodního parku nachází celá nebo z větší části - a že snad nebylo pochyb o tom, že tomu tak je. Zástupkyně žalovaného na stejnou otázku odpověděla, že také z hlavy neví, ale i kdyby tam (na území přírodního parku) byly všechny pozemky, pak podle jejího přesvědčení umožňuje stavbu na území přírodního parku schválený územní plán.

Podle názoru Nejvyššího správního soudu k závěru, že se stavba nachází na území přírodního parku, však mohl Městský soud v Praze dospět pouze na základě posouzení relevantní právní úpravy, která upravuje hranice přírodního parku, a polohy umístované stavby zakreslené v dokumentaci pro řízení o vydání územního rozhodnutí. Pokud se soud spokojil se závěry správních orgánů, rezignoval na svoji povinnost posouzení skutkového a právního stavu. Ze stejného důvodu nemohl polohu přírodního parku dovodit ani z tvrzení účastníka řízení, byť jej stěžovatel nerozporoval. Námitka nepřezkoumatelnosti je proto důvodná, neboť soud se nedostatečně vypořádal s otázkou polohy umístované stavby ve vztahu k přírodnímu parku, a není tak zřejmé, jakým způsobem postupoval při posuzování rozhodných skutečností. Nejvyšší správní soud nemůže v tomto směru nahrazovat činnost městského soudu, na kterém je, aby od správních orgánů vyžádal podklady, na jejichž základě bylo napadené rozhodnutí vydáno. Výše uvedené pochybení Městského soudu v Praze je důvodem pro zrušení napadeného rozsudku, ale daná problematika má více rozměrů, které je třeba v dalším řízení zohlednit. Předmětem přezkumu v řízení před Městským soudem v Praze bylo správní rozhodnutí a nikoliv vyhláška o zřízení oblastí klidu, nicméně to neznamená, že není možné se zabývat otázkou, zda bylo napadené rozhodnutí vydáno na základě zákonného právního aktu. Takový postup ovšem výrazně omezuje skutečnost, že účastníci řízení či jiné osoby nevyužili prostředků správního či soudního přezkumu s cílem změny nebo zrušení takového podkladového aktu. Proto mohou být jen závažná pochybení dostatečným důvodem k zohlednění případné nezákonnosti. To se týká i možných pochybení v procesu přijímání vyhlášky o zřízení oblastí klidu, na která upozorňuje stěžovatel.

Městský soud v Praze v dalším řízení v intencích rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 75/2013 – 53 posoudil věc takto:

Podle § 76 odst. 2 stavebního zákona každý, kdo navrhuje vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, je povinen dbát požadavků uvedených v § 90 a být šetrný k zájmům vlastníků sousedních pozemků a staveb, za tímto účelem si může vyžádat územně plánovací informaci, nejsou-li mu podmínky využití území a vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu známy.

Podle § 90 stavebního zákona v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu

- b) s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území,*
- c) s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území,*
- d) s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu,*

Podle § 10 odst. 4, 5 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, správní úřad, který vydává rozhodnutí nebo opatření podle zvláštních právních předpisů, zveřejní žádost o vydání tohoto rozhodnutí, a to vždy alespoň na internetu. Při svém rozhodování bere vždy v úvahu obsah stanoviska. Bez stanoviska nelze vydat rozhodnutí nebo opatření nutná k provedení záměru v žádném správním ani jiném řízení nebo v jiném postupu podle zvláštních právních předpisů. V těchto řízeních a postupech je příslušný úřad dotčeným správním úřadem. Při svém rozhodování bere správní úřad vždy v úvahu obsah stanoviska. Jsou-li ve stanovisku uvedeny konkrétní požadavky týkající se ochrany životního prostředí, zahrne je do svého rozhodnutí; v opačném případě uvede důvody, pro které tak neučinil nebo učinil jen částečně. Rozhodnutí musí vždy obsahovat odůvodnění (odst. 4). V případě, že záměr uvedený v příloze č. 1 kategorii II a změna záměru podle § 4 odst. 1 nebudou posuzovány podle tohoto zákona, platí ustanovení odstavce 4 obdobně i pro závěr zjišťovacího řízení (odst. 5).

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2007, čj. 1 As 13/2007-63, (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle § 10 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí není samostatně přezkoumatelné ve správním soudnictví. V souladu s čl. 9 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, vyhlášené pod č. 124/2004 Sb. m. s., a čl. 10a Směrnice Rady o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (85/337/EHS), lze toto stanovisko přezkoumávat až v rámci konečného rozhodnutí, jehož je stanovisko podkladem.

Ze shora uvedeného důvodu se proto Městský soud v Praze nezabýval námitkami směřujícími proti některým podkladům pro rozhodnutí žalovaného.

Podle čl. 3 odst. 1 vyhlášky hl. Prahy č. 8/1990 Sb. NVP, o zřízení oblastí klidu v hlavním městě Praze a vyhlášení stavební uzávěry pro tyto oblasti, v oblastech klidu lze provádět výstavbu objektů pouze na místech k tomu určených schválenou územně plánovací dokumentací. Tato dokumentace vychází ze specifických podmínek oblastí klidu a přispívá k naplnění jejich poslání.

Podle čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky hl. Prahy č. 8/1990 Sb. NVP, pro oblasti klidu se vyhláší trvalá stavební uzávěra v tomto rozsahu a za těchto podmínek:

Výstavba objektů pro bydlení a objektů potřebné občanské vybavenosti je v oblastech klidu omezena na dostavbu stávajících obcí a realizuje se formou výstavby rodinných domků a nízkopodlažní zástavby odpovídající architektonické kvalitě. Intenzivní zástavba sídlištního typu je zcela vyloučena.

V inkriminované věci jde o územní o umístění stavby nazvané „Obchodně-administrativní centrum Vokovice (OAC), Praha 6, Evropská“ na pozemcích parc. č. 302/2, 302/45, 306/8 a 625/3 v k. ú. Veleslavín, a parc. č. 645/5, 645/6 a 1324/4 v k. ú. Vokovice.

Z katastru nemovitostí soud zjistil, že k pozemkům v k. ú. Veleslavín toto:

parc. č. 302/2 - vlastník: hl. m. Praha, způsob využití: zeleň, druh pozemku: ostatní plocha

parc. č. 302/45 – vlastník: Česká republika, způsob využití: ostatní komunikace, druh pozemku: ostatní plocha

parc. č. 306/8 – vlastník pozemku: hl. m. Praha, způsob využití: ostatní komunikace, druh pozemku: ostatní plocha

parc. č. 625/3 – vlastník pozemku: hl. m. Praha, způsob využití: ostatní komunikace, druh pozemku: ostatní plocha, způsob ochrany nemovitosti: památkově chráněné území

Z katastru nemovitostí soud zjistil, že k pozemkům v k. ú. Vokovice toto:

parc. č. 645/5 – vlastník: SLOT Group, a.s., se sídlem Karlovy Vary, Jáchymovská 142, způsob využití: manipulační plocha, druh pozemku: ostatní plocha

parc. č. 645/6 – vlastník: K1 Investement s.r.o., se sídlem Praha 6, Evropská 423/178, způsob využití: manipulační plocha, druh pozemku: ostatní plocha

parc. č. 1324/4 – vlastník hl. m. Praha, způsob využití: silnice, druh pozemku: ostatní plocha.

Z ustanovení čl. 1 odst. 1 písm. b), odst. 3 vyhlášky č. 8/1990 Sb. NVP, o zřízení oblastí klidu v hlavním městě Praze a vyhlášení stavební uzávěry pro tyto oblasti, Městský soud v Praze zjistil, že byla zřízena a vymezena mj. se oblast klidu "Šárka-Lysolaje" na území ONV v Praze 6, a že přesné hranice oblastí jsou zakresleny v základní mapě ČSFR v měřítku 1 : 10 000, která je součástí originálu této vyhlášky a je uložena v Pražském ústavu státní památkové péče a ochrany přírody, tyto hranice jsou dále zakresleny v situačním plánu, který je přílohou této vyhlášky. Tato vyhláška byla v době rozhodování správních orgánů obou stupňů platná.

Tento závěr jednoznačně vyplývá z textu nařízení č. 10/2014 Sb. HMP, o zřízení přírodních parků na území hlavního města Prahy, které nabývá účinnosti dnem 1. srpna 2014, v jehož § 16 odst. 2 se uvádí, že se zrušuje vyhláška č. 8/1990 Sb. NVP, o zřízení oblastí klidu v hlavním městě Praze a vyhlášení stavební uzávěry pro tyto oblasti.

Z ustanovení § 14 odst. 1, 2 nařízení č. 10/2014 potom soud zjistil, že přírodní park Šárka - Lysolaje se rozkládá na území městských částí Praha 6, Praha-Nebošice a Praha-Lysolaje. Prostírá se podél Šareckého (Litovického) potoka od vodní nádrže Džbán po jeho ústí do Vltavy včetně Lysolajského údolí, strže Housle, lesnatých strání Hlásku nad Nebošicemi a dvojitého údolí spadajícího k východu směrem od okraje letiště. Jde o významnou přírodní partii na severozápadním okraji pražského území. Jádrem parku je poměrně hluboké údolí potoka, ostře zaříznuté do pevných hornin. Představuje nejzachovalejší přírodní oblast Prahy, jež není narušena ani větší těžbou kamene. Součástí přírodního parku je řada zvláště chráněných území - přírodní rezervace Divoká Šárka; přírodní památky Dolní Šárka, Jenerálka, Vizerka, Zlatnice a Nad Mlýnem. Do soustavy Natura 2000 náleží evropsky významné lokalita Kaňon Vltavy u Sedlce. Orientační mapa území přírodního parku Šárka - Lysolaje je obsažena v příloze č. 1 části L k tomuto nařízení. Hranice přírodního parku Šárka - Lysolaje se stanoví uzavřeným polygonem, jehož vrcholy jsou určeny v Souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální (S-JTSK). Seznam souřadnic jednotlivých vrcholů uspořádaných tak, jak jdou v obrazci za sebou, je obsažen v příloze č. 2 části L k tomuto nařízení.

V inkriminované věci je tedy nesporné, že stavba nazvaná „Obchodně-administrativní centrum Vokovice (OAC), Praha 6, Evropská“ na pozemcích č. parc. 302/2, 302/45, 306/8 a

625/3 v k. ú. Veleslavín, a č. parc. 645/5, 645/6 a 1324/4 v k. ú Vokovice, je umístěna mj. na pozemku (parc. č. 625/3), který je podle katastru nemovitostí památkově chráněným územím, a s touto skutečností se správní orgány v proběhnuvším územním řízení vůbec nijak nevypořádaly. Vzhledem k tomu, že vlastníkem tohoto pozemku je hl. m. Praha, Magistrát hl. m. Prahy musel a měl vědět, že se jedná o památkově chráněné území, a přesto vydal územní rozhodnutí v rozporu se zákonem.

V inkriminované věci, jak vyplývá z textu nařízení č. 10/2014 Sb. HMP, se žalobce dovolával platného právního předpisu - vyhlášky o zřízení oblastí klidu a že existence stavební uzávěry pro přírodní park Šárka - Lysolaje byla v době rozhodování správních orgánů platná. Z textu do 31. 7. 2014 platné vyhlášky o zřízení oblastí klidu potom vyplývá, že přesné hranice všech oblastí klidu zřízených touto vyhláškou jsou zakresleny v základní mapě ČSFR v měřítku 1 : 10 000, která je součástí originálu této vyhlášky a je uložena v Pražském ústavu státní památkové péče a ochrany přírody. Z žalobou napadeného rozhodnutí, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, ale i vyjádření zástupkyně žalovaného, je potom zřejmé, že se správní orgány nezabývaly mapovou přílohou vyhlášky o zřízení oblastí klidu a neposoudily ji ve vztahu k poloze pozemků, na kterých má být umístěna předmětná stavba.

K této odvolací námitce se žalovaný správní orgán vyjádřil pod bodem ad 17), když uvedl, že oblast klidu Šárka - Lysolaje, která byla vyhlášena vyhláškou o zřízení oblastí klidu a podle čl. 3 odst. 1 této vyhlášky lze v oblastech klidu provádět výstavbu objektu pouze v místech k tomu určených schválenou územně plánovací dokumentací. Soulad záměru s územním plánem sídelního útvaru hl. m. Prahy odůvodnil stavební úřad na str. 10 napadeného rozhodnutí. V prvostupňovém rozhodnutí se potom uvádí, že umístění stavby je v souladu s územním plánem sídelního útvaru hl. m. Prahy, schváleným usnesením zastupitelstva hl. m. Prahy č. 10/05 ze dne 9. 9. 1999, který nabyl účinnosti dne 1. 1. 2000, včetně schválených změn i změny Z 1000/00 vydané usnesením zastupitelstva hl. m. Prahy č. 30/86 dne 22. 10. 2009 formou opatření obecné povahy (OOP) č. 6/2009 s účinností od 12. 11. 2009. Stavba se umísťuje na okraji přírodního parku Šárka – Lysolaje, není však s jeho ochrannou v kolizi. Správní orgán prvního stupně potom uzavřel s tím, že stavba je umístěna v souladu s vyhláškou hl. m. Prahy č. 26/1999 Sb. HMP, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze.

Městský soud v Praze musel ze shora uvedených důvodů přisvědčit žalobní námitce, označené jako stěžejní, a to že stavba je částečně umístěna na území přírodního parku, aniž byly respektovány podmínky jeho ochrany, a že došlo k porušení čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky o zřízení oblastí klidu, když v daném případě se zcela nepochybně nejedná o nízkopodlažní zástavbu, ale o objemnou šestipodlažní budovu, navíc nesloužící ani pro bydlení ani pro občanskou vybavenost.

Namítané ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky o zřízení oblastí klidu stanoví *expressis verbis*, že výstavba objektů pro bydlení a objektů potřebné občanské vybavenosti je v oblastech klidu omezena na dostavbu stávajících obcí a realizuje se formou výstavby rodinných domků a nízkopodlažní zástavby odpovídající architektonické kvality. Intenzivní zástavba sídlištního typu je zcela vyloučena. Z žalobou napadeného rozhodnutí je nesporné, že stavba, o jejíž umístění se v napadeném rozhodnutí jedná, není ani stavba rodinných domků, ani nízkopodlažní zástavba odpovídající architektonické kvality.

Pro rozhodnutí o návrhu na umístění stavby je rozhodný právní a skutkový stav v době jeho vydání. V inkriminované věci je nesporné, že v době rozhodování příslušných správních orgánů bylo a zůstává v platnosti a účinnosti ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky o zřízení oblastí klidu. Nicméně žalovaný se tímto ustanovením neřídil, svůj postup omezil pouze na ustanovení čl. 3 odst. 1 citované vyhlášky. Je nesporné, že pro posouzení druhu navržené stavby v územním řízení je rozhodující skutečný charakter stavby. V inkriminované věci připustily správní orgány umístění stavby nazvané „Obchodně-administrativní centrum Vokovice (OAC), Praha 6, Evropská“, ač citovaná vyhlášky o zřízení oblastí klidu, kterou nesporně přírodní park Šárka – Lysolaje je, vyhláší trvalou stavební uzávěru. Bezvýjimečně lze realizovat pouze výstavbu rodinných domků a nízkopodlažní zástavbu odpovídající architektonické kvality. Stavba, která má mít 4 podzemní podlaží (PP) a 6 nadzemních podlaží (NP) s rozměry 44,7 x 48,6 m a jejíž výšková úroveň bude na kótě 312,04 m n. m. = 1. NP, výšková úroveň atiky ploché střechy 6. NP bude max. + 22,500 m a kóta nejvyšší části (technologie) nepřesáhne výšku + 25,200 = 337,24 m n. m, takovou stavbou ve smyslu ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky o zřízení oblastí klidu, nesporně není.

Městský soud v Praze proto musel uzavřít s tím, že žalovaný svým rozhodnutím porušil nejen citované ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky o zřízení oblastí klidu, nýbrž především ustanovení § 90 písm. b) stavebního zákona, neboť neposuzoval záměr stavebníka v souladu s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území.

Pokud tedy Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 30. května 2013, č. j. 8 A 318/2011 - 69, se v rámci přezkumu napadeného správního rozhodnutí zabýval spornými ustanoveními vyhlášky o zřízení oblastí klidu a v tomto směru dospěl k jednoznačnému závěru, že Magistrát hl. m. Prahy nerespektoval čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky a „svůj postup omezil pouze na ustanovení čl. 3 odst. 1 citované vyhlášky.“, považoval Nejvyšší správní soud závěry Městského soudu v Praze ohledně vztahu čl. 3 odst. 1 a odst. 2 vyhlášky o zřízení oblastí klidu za správné. Podle ust. § 33 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů mohl v rozhodné době národní výbor, který byl stavebním úřadem, chráněné území a stavební uzávěru vyhlásit obecně závazným nařízením národního výboru. Takovým nařízením je i vyhláška o zřízení oblastí klidu. Jejím účelem je ochrana oblastí klidu zřízením stavební uzávěry, a to i na místech, kde je jinak územně plánovací dokumentací výstavba povolena. Tomu odpovídá i struktura čl. 3 citované vyhlášky. To znamená, že na území přírodního parku je možno umisťovat stavby tam, kde jsou územním plánem vymezeny zastavitelné plochy a zároveň takové výstavbě nebrání stavební uzávěra.

Zbývajících žalobními námitkami se soud již nezabýval, když shledal nezákonnost napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů.

Městský soud v Praze byl při svém rozhodování v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem (§ 110 odst. 3 soudního řádu správního), a proto ve věci rozhodl tak, že žalobou napadené rozhodnutí žalovaného správního orgánu podle § 78 odst. 1 soudního řádu správního zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalovanému

k dalšímu řízení. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci plný úspěch. Výši náhrady potom určil podle vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), a to tak, že 4.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku, dále náklady právního zastoupení za jeden úkon právní pomoci podle § 9 odst. 3 a 2.100 Kč, tj. převzetí a příprava zastoupení a 1x režijní paušál podle § 13 odst. 3 a 300 Kč. Dále potom dva úkony podle nové právní úpravy od 1. 1. 2013, tj. účast při jednání a vyjádření ke kasační stížnosti, a 3.100 Kč a 2x režijní paušál a 300 Kč, dále potom 1.700 Kč za promeškaný čas dne 9. 5. 2013, tedy celkem 16.832 Kč, včetně DPH ve výši 21%.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 3. července 2014

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení: Kotlanová